

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 22C/258/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414206888
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414206888.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: RPO s.r.o., so sídlom Stará Lehota 32, 916 35 Stará Lehota, IČO: 47 479 639, zastúpený JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o., so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: Z. K., bytom O. XX/XXX, XXX XX Vranov nad Topľou, o zaplatenie 264,84 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 180,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 180,- eur od 14.01.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 6,12 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 21,98 eura k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o., so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 60,- eur splatných vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 264,84 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 237,42 eura od 14.01.2014 do zaplatenia z titulu nesplatennej pôžičky. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o pôžičke, a to elektronicky vyplnením formulára na stránke www.moja-pozicka.sk, na základe čoho žalovanému požičal sumu 180,- eur. Dátum splatnosti bol dohodnutý na 13.01.2014, pričom žalovaný mal vrátiť sumu 237,42 eura. Žalovaný pôžičku v lehote splatnosti neuhradil, preto si v súlade s čl. VIII.iii obchodných podmienok uplatňuje aj zmluvnú pokutu vo výške 0,15 % denne zo sumy 237,42 eura za obdobie odo dňa nasledujúceho po splatnosti dlhu do vypracovania žaloby (77 dní omeškania), spolu 27,42 eura a tiež úroky z omeškania.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 29.09.2015. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' z dôvodu hospodárnosti s tým, že súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti jeho právneho zástupcu. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v ich neprítomnosti.

Na pojednávaní žalovaný potvrdil, že si od žalobcu požičal sumu 180,- eura a že ju v lehote splatnosti nevrátil. Poukázal na to, že od októbra 2014 je nezamestnaný, manželka je na materskej s dieťaťom, ktoré má 2 roky, pričom je opäť tehotná, takže bude ďalej na materskej. Uviedol, že prvého pol roka dostával podporu v nezamestnanosti, potom to skončilo a teraz žijú iba z materskej, čo dostáva manželka. Uviedol tiež, že nevlastní žiadny nehnuteľný majetok, ani hnuťelný majetok vyššej hodnoty,

momentálne bývajú celá rodina u svokrovcov. Vzhľadom na uvedené požiadal o možnosť zaplatiť dlžnú sumu v splátkach, keďže v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku to nemá ako zaplatiť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke dňa 13.12.2013, a to elektronicky vyplnením formulára na stránke www.moja-pozicka.sk zo strany žalovaného a jeho zaslaním žalobcovi. Na základe uvedeného žalobca požičal žalovanému sumu 180,- eur zaslaním na bankový účet žalovaného. Dátum splatnosti pôžičky bol dohodnutý na 13.01.2014, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť sumu 237,42 eura. Uvedené nebolo medzi účastníkmi sporné, navyše to jednoznačne vyplýva aj zo žiadosti o poskytnutie pôžičky zo dňa 13.12.2013 (č.l. 6 spisu) a výpisu z bežného účtu žalobcu (č.l. 5 spisu). Medzi účastníkmi rovnako nebolo sporné, že žalovaný pôžičku v lehote splatnosti nevrátil.

Podľa čl. IV.i obchodných podmienok pre poskytovanie rýchlych pôžičiek online (č.l. 4 spisu, ďalej len "obchodné podmienky") zmluvou o pôžičke sa spoločnosť Rýchle pôžičky online zaväzuje poskytnúť peňažné prostriedky na účet klienta a klient sa zaväzuje vrátiť tieto peňažné prostriedky spolu s poplatkom za poskytnutie pôžičky. Podľa čl. VI.i obchodných podmienok poplatok za poskytnutie pôžičky predstavuje odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov klientovi. Podľa čl. VI.iv obchodných podmienok výška RPMN je od 2504,87 % p.a.. Podľa čl. VIII.iii obchodných podmienok v prípade, že klient nesplní svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke a týchto obchodných podmienok včas a riadne vzniká spoločnosti Rýchle pôžičky online právny nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,15 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len "zákon č. 266/2005 Z.z.") na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatváraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 O.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 O.z. v aktuálnom znení ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 O.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 O.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 O.z. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53a ods. 1 O.z. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 O.z. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 39 O.z. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu 2a) pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3a ods. 2 nariadenia č. 87/1995 Z.z. za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že účastníci uzatvorili zmluvu o pôžičke v zmysle § 657 a nasl. O.z., ktorá spĺňa všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z., keďže ju uzatvoril žalobca ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (čo je skutočnosť súdu známa z jeho úradnej činnosti) a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti (v konaní nebolo tvrdený ani preukázaný opak). Uzavretá zmluva o pôžičke má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a žalovaný ako spotrebiteľ vzhľadom na formulárovú predtlač vyplňaného formulára, ktorým požiadal žalobcu o poskytnutie pôžičky, jej obsah nemohol žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Tiež možno poukázať na to, že obchodné podmienky sú priamo prílohou tejto zmluvy, pričom formulárový charakter zmluvy a skutočnosť, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane preukazuje aj samotné číselné označenie

pôžičky (100884), ako aj charakter jednotlivých zmluvných formulácii obsiahnutých v obchodných podmienkach.

Ako vyplýva z ustanovenia § 658 ods. 1 O.z., zmluvu o pôžičke možno dojednať buď ako odplattnú alebo bezodplattnú, odplatt za užívanie požíčaných peňažných prostriedkov je však možné dohodnúť iba vo forme úrokov. V čl. IV.i a VI.i obchodných podmienok si účastníci dohodli ako odplatt za poskytnutie pôžičky poplatok za poskytnutie pôžičky. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že pojem poplatok/odplatt za poskytnutie pôžičky a úrok nie sú totožné pojmy. Majú rozdielny význam, zákonný podklad a plnia rozdielne funkcie. Zatiaľ čo odplatt (poplatok) za poskytnutie peňažných prostriedkov má svoj zákonný podklad v ustanovení § 499 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len "Obch. zák.") a rozumie sa ňou poplatok za rezervovanie peňažných zdrojov určený v percentách p.a. (ročne) z nečerpanej sumy príslušného limitu, úrok predstavuje cenu (výnos) za užívanie požíčaných peňažných prostriedkov a svoj zákonný podklad má v ustanovení § 658 ods. 1 O.z., resp. § 502 Obch. zák.. Navyše odplatt na rozdiel od úrokov má jednorazový charakter a nie je viazaná na reálne poskytnutie úveru. V prejednávanej veci bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o pôžičke podľa O.z. a nie zmluva o úvere podľa Obch. zák.. V zmluve o pôžičke takýto poplatok/odplatt za poskytnutie pôžičky nie je možné platne dohodnúť. S poukazom na uvedený výklad možno preto konštatovať, že uzatvorená zmluva o pôžičke je v tejto časti (poplatku za poskytnutie pôžičky) absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 O.z. v spojení s § 41 O.z., a preto súd žalobu v tejto časti (v sume 57,42 eura) zamietol.

Nad rámec uvedeného súd len pre ilustráciu uvádza, že ak by aj uvedený poplatok za poskytnutie pôžičky považoval za úrok, predstavoval by výšku 482,80 % ročne (689,04 eura za rok), čo je absolútne neprijateľné a bez potreby bližšieho rozvádzania v očividnom rozpore s dobrými mravmi. Zmluva by bola v tejto časti neplatná v zmysle § 39 v spojení s § 3 ods. 1 a § 41 O.z., pričom z takéhoto neplatného zmluvného dojednania by žalobcovi nevzniklo právo na plnenie (úrokov). Súd by teda žalobu v tejto časti aj tak zamietol. K neprimeranej výške úrokov a jej rozporu s dobrými mravmi súd bližšie odkazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012. Okrem toho súd poukazuje na to, že výška úroku by bola v rozpore aj s výslovným znením zákona (§ 53 ods. 6 O.z.).

Žalobca si ďalej v rámci žalovanej sumy uplatnil aj zaplattenie sumy 27,42 eura predstavujúcu zmluvnú pokutu za omeškание žalovaného s vrátením dlžnej sumy za obdobie odo dňa nasledujúceho po splattnosti dlhu do vypracovania žaloby (77 dní omeškания). V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že okrem toho, že zmluvná pokuta nebola zmluvnými stranami dohodnutá priamo v zmluve, ale iba v obchodných podmienkach žalobcu (čo je v zmysle nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013 neprípustné), zmluvná pokuta v posudzovanej veci bola dohodnutá pre prípad porušenia tej istej povinnosti, ako je tomu v prípade úrokov z omeškания. S omeškáním dlžníka splttiť riadne a včas svoj peňažný záväzok právny poriadok spája sankciu v podobe úrokov z omeškания s maximálnou prípustnou výškou (sadzbou). Dojednanie zmluvnej pokuty za porušenie rovnakej povinnosti možno podľa názoru súdu hodnotiť ako pokus obísť takúto celkom kategorickú (kogentnú), čiže odchýlky dohodou účastníkov nepripúšťajúcu úpravu (s následkom absolútnej neplatnosti dojednania). Bez významu je prittom to, či zmluvná pokuta je dojednaná pevnou sumou alebo sadzbou (ako v prípade úrokov z omeškания), keďže významným je jedine to, že pripočítaním zmluvnej pokuty k najvyšším dovoleným úrokom z omeškания už dôjde k prekročeniu právom tolerovanej hranice (porov. rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Co/28/2012 zo dňa 14.05.2013). V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na § 3a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z., v zmysle ktorého sankcie za omeškание spotrebiteľa so splattcaním peňažných prostriedkov (akou je aj zmluvná pokuta v zmysle § 3a ods. 2 predmetného nariadenia) nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškания o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškания. Zmluvná pokuta v prejednávanej veci predstavuje 0,15 % denne z dlžnej sumy, čo je 54,75 % ročne. Úroky z omeškания v čase omeškания žalovaného predstavovali 5,25 % ročne. Je teda zrejmé, že zmluvná pokuta prevyšuje trojnásobok úrokov z omeškания, čím je v rozpore aj s uvedeným ustanovením § 3a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z..

Okrem uvedeného súd navyše poukazuje na to, že napr. rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13C/347/2014 zo dňa 16.01.2015, rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C/238/2014 zo dňa 23.10.2014, rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2C/25/2014 zo dňa 29.09.2014 (všetky dostupné na <http://www.justice.gov.sk/Stranky/Sudne-rozhodnutia/Sudne-rozhodnutia.aspx>), označené

súdy v skutkovo takmer rovnakých veciach totožného žalobcu nepriznali žalobcovi žalovaný nárok v časti uplatneného poplatku za poskytnutie pôžičky a v časti uplatnenej zmluvnej pokuty z dôvodu ich neplatnosti, resp. neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V zmysle § 53a O.z. je pritom žalobca povinný zdržať sa používania takejto podmienky, resp. podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Keďže žalobca v posudzovanom prípade nepostupoval v súlade s uvedeným zákonným ustanovením a nerešpektoval uvedený zákonný príkaz, konal protiprávne. Žalobca takýmto konaním vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a O.z.). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 O.z.; „z neplatného právneho úkonu“). Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z. z.) - porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24.04.2012.

Zo všetkých uvedených dôvodov preto súd žalobu žalobcu v časti uplatneného poplatku za poskytnutie pôžičky (v sume 57,42 eura) a v časti uplatnenej zmluvnej pokuty (v sume 27,42 eura) zamietol.

Vo zvyšnej časti (o zaplatenie sumy 180,- eur) súd žalobe vyhovel, keď mal za preukázané (a medzi účastníkmi to ani nebolo sporné), že žalobca na základe zmluvy o pôžičke požičal žalovanému sumu 180,- eur, avšak žalovaný ju v lehote splatnosti (do 13.01.2014) nevrátil. Tým sa žalovaný zároveň dostal do omeškania, a preto mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem dlžnej istiny aj úroky z omeškania v zákonnej výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. 5,25 % ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti dlhu (od 14.01.2014).

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, a to v rozsahu 68,55 % uplatneného nároku (vypočítaný ako rozdiel medzi uplatneným nárokom - suma 264,84 eura, úrok z omeškania vo výške 5,25 % p.a. zo sumy 237,42 eura od 14.01.2014 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 21,30 eura/, a priznaným nárokom - suma 180,- eur, úrok z omeškania zo sumy 180,- eur od 14.01.2014 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 16,15 eura/. Žalovaný mal úspech v rozsahu 31,45 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, súd potom priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 37,10 % pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 6,12 eura (37,10 % z 16,50 eur) a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 21,98 eura (37,10 % z 59,24 eura), a to za 2 úkony právnej služby po 21,58 eura (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 31.03.2014, 2. písomné podanie na súd - žaloba zo dňa 31.03.2014) + 2x režijný paušál (rok 2014) po 8,04 (náhrada trov právneho zastúpenia vyčíslená v zmysle § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Súd umožnil žalovanému v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. splácať dlžnú sumu s príslušenstvom, ako aj náhradu trov konania v primeraných splátkach zohľadňujúcich jeho momentálnu nepriaznivú finančnú, majetkovú ako aj celkovú sociálnu situáciu, v ktorej sa nachádza. Vychádzajúc z uvedených pomerov žalovaného (ktoré mal súd za preukázané výsluchom žalovaného na pojednávaní dňa 29.09.2015) by uloženie povinnosti zaplatiť celú dlžnú sumu naraz bolo pre žalovaného neprimerane prísne až nesplniteľné. Navyše súd má za to, že vzhľadom na výšku splátok a výšku dlžnej sumy, nebude žalobca takýmto rozhodnutím na svojich právach žiadnym výraznejším spôsobom dotknutý, a to

zvlášť za situácie, keď v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky žalovaným riadne a včas, nastane splatnosť celej nesplatennej časti dlžnej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.